

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XV: Syracvsiae, vel Adomazulæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

EIDYLLION XV.

zuse. Continet aut̄ Syracusanas quas dā genere A=lexandriā recens profectas, & uelut ex cōposito exeuntes ad spectaculum pōpe, qua Adonis ab Arsinoē regina Philadelphi uxore gestabatur. Venit aut̄ Gorgo ad Praxinoam, qua secū assumpta egre ditur ad spectaculū. Porrò morē habebant Alexādrimi in Adonijs festis eos qui simulacra eius gestabant, unā cum solennibus, siue existimatione pollētibus, ad mare ferre. Syracusanæ uero mulieres domos egressæ mirantur turbam, & quæcunq; accide re in id genus populi conueniū solent. Describit ergo Poëta peregrinantes eas Alexandriae, ut regiae gratificetur, unde & uexationem cōmemorat ac impelum uirorum, & cātricem quandam intro ducit, sumptuosum regiae Arsinoēs apparatum carmine exprimentem.

THEOCRITI SYRACUSIAE,
uel Adonazuse. Eidillion XV.

Gorgo, Praxinoë, Eunoa, Anus, Hostes.

Nunq; Praxinoë manet intus in ædib. istis? Go-
intus iam duduī est, sed quā tu lenta fiisti EV.
Quamuis sera uenis Gorgo, tamen hoc PR.
quocq; miror,

Quod tandem uenias, sed tu nunc protinus isti
Eunoa porrecto ceruical pone sedili.

Recte hoc cōpositū est. PR, hic Gorgo charase EV.
deto.

E 5

THEOCRITI

- GO. Hec furor, ô fatui quanta est insania uulgi.
Vix uobis seruata, incommoda multa uiarum
Euasi, quæ latiugæ uis plurima turbæ,
Multæ quadrigarum faciunt crepidæq; molestæ,
Et paſim clamydata cohors effusa uirorum,
Præter quæm q; iniqua uia est, & longior æquo.
Tu quoq; quam uellem nunc longius ipsa morari.
- PR. Has meus extremas est ille, proſectus ad oras
Terrarum, & nido infidei huic, non incusat ædes,
Scilicet ut ne nos uicinia commoda iungat.
Ille, malum, me diſcruo ins, & ſemper iniquis
Litibus exercens, meritum quem taliter odi.
- GO. Per Venerem ne tanta tui malefacta marii
Dixeris, aut iſto culparis nomine coram
Hoc puer, uiden' aſpiciat te ut paruulus ipſe
- PR. Zopyrion confide animo dulcissime fili,
Non ut rere tuum signante mea uerba parentem.
- GO. Percipit ipſe infans, bonus eſt pater ille prieſti,
Vi me magna iuuet coniuncta Plutoris auari.
- PR. Ille quidē pater ille forum quum nuper adiſſet
Empturus nitrumq; recens fucumq; marinum,
Rettulit inſipidi demortua grana jalilli.
- Hic uir inutilis ulnarum bis quinq; triumq;.
- GO. Et talis meus eſt, argentum perdere natus,
Arte Dioclidæ ſimili. nam uellera quinq;
Emi heri penſo drachmarum munere ſeptem,
Vellera que dixiſſe canum, ſi uigisq; uetustæ

Eruſtra

EIDYLLION XV.

Frustra queas, sordesq; meras, opus ex opere ipso.

I nunc sume tuos quos fibula necat amictus,

Plurima regalem Ptolemæi diuitis aulam

Ibimus, ut pulchro quæ pulchra paratur Adonidi

Adsimus pompæ, quam nunc formosa paratus

Magnifico regina, ut fama fertur, adornat.

Sponte beata sua succedunt cuncta beatis, PR.

Quæ tu uidisti, quia, qualia sint ea, nosti,

Dixeris his etiam qui non uidere. GO. Sed instat

Tempus, & ire monet, sunt ocia semper inertii.

Huc age profer aqua & quibus contrita flagellis PR.

Euno a, pone iterum, quæm querunt mollia fles

Ocia, tolle moras, fer aquam citio, namq; lauandū est

Ante uia quæm ineamus opus durumq; laborem.

Affice quam tulit officiosa, sed heus age semper

Esuriens, & multa uorans, ne infuderis unde

Plus nimio: in scelis cur uestem affergime foedas

Hanc mibi iam laui, si diis placet, attamen arce

Clauis ubi est magnæ defer mibi protinus ipsum.

Praximœ, quam multiplici ratione plicatum GO.

Emperonama tibi est, quæm te decet illud habentè,

Dic quanti à textore ad te peruenierit ipso.

Ne quaras, podo uno emptū est, aut forte duob. PR.

Simplicis argenii, quo nec sit purius ullum,

Præterea est tanto uita hec appensa labori.

Sed tamen ex animo res hac ceßisse uidetur. GO:

Hoc equidem pulchre, atq; ut res habet ipsa los PR.

quuta es.

THEOCRITI

Affer palliolum, uelumq; decenter adapta.
Sed neq; te ducam fili, plena omnia laruis,
Et Mormo, mordent & equi, lacrymare licebit
Qua intumcunq; uoles, fieri te deniq; claudum
Non uolo, sed quoniam tempus nos urget, eamus:
Tu uero hunc Phrygia accipiens collude puello,
Atq; intro catulum reuoca, dudumq; patentes
Claude fores: dij quantu hoīm, q plurima turba est.
Qua ratione malum superabimus illud eundo?
Agmen enim formicarum est sine lege modoq;
Innumerum numeroq; gressens, non turba uirorum
Multatibi et preclara opera et benefacta deorū
Venerunt Ptolemei secundo numine, postquam
Diuorum numerum genitor tuus auxit, habetq;
Cælum cum superis, nemo malefactor euntem
Lædit ab Aegypto ueniens, ut nuper iniqua
Fraude latrocinia urgentes, impune ferebant
Multu uiri similes inter se lusibus istis.
Quid nunc de nobis siet dulcissima Gorgo?
En celeriorum turmas Ptolemei regis equorum.
Heus bone uir, ne conculces me, rectus in ambos
Se quatit ille pedes insurgens corpore rufus.
Aspice quam ferus est, audacia nempe canina est.
Euro, an expectas? nec adhuc fugis? oppressus ipse
Sessorem, bene habet, q adhuc mihi parvulus intus
Ipse manet, bona causa mea fuit illa salutis.

Go. Praximoë confide animo, iam uenimus extra
Hos

EIDYLLION XV.

Hos equites, sese tuta in statione tenentes.

Iâ mihi reddor et ipsa, animiq; recolligo uires, PR.
Semper equum timui, & si gentem pellibus angue
A puero ne cunctemur, properare necesse est.
Turba quidem nobis non contûenda propinquat.

Vnde ades ô mater, regali nunquid ab aula? GO.
Regali uenio charissima filia ab aula. AN.
Num facilis datur accessus subeuntibus ades? GO.
Venere ad Troiam penetrantes omnia Achiui. AN.
Crede puellaru pulcherrima, quicquid agendu est
Perficit, & certum dabit experientia finem.

Hec anus oraculum diuino ex ore loquuta est, GO:
Atq; abit ipsa sciunt mulieres plurima sensus,
Duxerit utq; ipsam lunarem Iuppiter olim.
Aspice Praxinoë foribus que turba propinquat.

Immessa est hæc turba, manu charissima Gorgo PR.
Da mihi succedens, sed & Eunoa te præeuntis
Eutychidos comprehendere manum, ne forsitan oberres,
Tam stricte simul urgentes intrabimus omnes,
Nos curæ constanter habe, nos Eunoa specta.
Heu miseram semel atq; iterum, mibi palla tumultu
Scinditur ô Gorgo, sic te ô homo qui quis es, ipsum

Iuppiter auctet ope assidua, serua hanc mibi ueste.
Ad me res equidem nihil attinet ista, sed ipsam HO.
Curabo tamen PR. Immodica hæc & plurima tur
Ceu fodiente sues turbantes omnia rostro. (ba est,

ESTO ANIMO FORTI MULIER, iam tuta tenemus. HO.

THEOCRITI

PR. Tuta precor teneas et i hac, et in omnib horis,
Chare uir, officio qui nos coniungis amico,
Vtuliterq; iuuas, & opis miseraris egentes.
Sed male comprimitur subeuntibus Eunoa turbis.
In felix quam te uiolentis uiribus urgent.
Sed bene successit, sicut omnes intus, ut olim
Dixit amans, capta claudens sua limina sponsa.

GO. Huc age Praxmoë, uaria hæc circuifpice, primu
Quam parua artifici quam sunt exacta labore.
Non opera hæc hominum, sed dixeris esse deorū.

PR. O ueneranda Minetua, manus q; docta labores
Hos dedit, o quales, que talis ueller a lance
Tractarunt, qualesq; fuisse putabimus ipfos,
Talia qui pincere nouis animalia formis.
Quam stant uera locis, q; penè & uera mouentur,
Quam possunt animata, & non intexta uideri;
Res quedam sapiens certe est homo, nunc tamè ipse
Quam uenerandus in argento iacet ubere lecti
Florescens prima lanugine pulcher Adonis, (tur,
Qui ter amatus, adhuc et in ipso Acherôte adama

HO. Desinite o miseræ, garritibus omnia uanis
Turturibus mos est implere loquacibus olim.

GO. Vnde homo? qd ue tibi si nos iuuat esse loquaces?
Si potes imperio nos obrue, nempe tubebis
Ista Syracusis, sed noueris hoc quoq; ciues
Nos sumus è clara pars non spernanda Corintho,
Sicut & ipse fuit uolucr pede Bellerophontes,

EPEA

EIDYLLION XV:

Et Peloponneso sermo nos esse fatetur:

Dorica uerba loqui, quum simus Doros, opinor
Possimus, & nobis, nisi fallunt omnia, fas est.

Ne sine cœlifuga umbrarum regina silentum, FR.

Ut quisquam imperitet nobis, nisi fortior unus.

Non metuo ne mensura tibi ludar inani.

Iam taceas rogo Proximoë, cantabit Adonim GO.

Plurima cognoscens Argiuæ hæc filia cantrix.

Vicit & hæc iam Sperchim Iaemon ante canedo,

Nunc quoq; quicqd erit pulchrū, mihi crede, loque

Et nunc geslit ut incipiat p̄seludia captans. (tur.

Que Golgon Cytherea colis Venus, Idaliumq;

Excelsamq; Erycen, Venus auro candida gaudens,

Qualem latiflui de sede Acherontis Adonim

Mense duodecimo tibi deduxere reuersum

Mollipedes ac tardigradæ plus omnibus Horæ

Cœlicolis, sed grata etiam mortalibus Horæ:

Semper enim referunt uenientes plurima secum.

O Cytherea Venus tu regimam Berenicen

Ex mortalibus, ut dicunt, iam morte carentum

Iunxisti numero diuum formosa puelle

Pectora rore souens, & succo nobilis herbae,

Cuius membra deum sunt immortalia pastu.

Nunc tibi quæ tot habes cognomina, cuius honorè

Templa tot exurgunt, nata auricomæ Berenices

Arsinoë, que forma Helenen æquauerit ipsam

Gratificans tibi dilectum iam rebus Adonim,

THEOCRITI

Omnibus eximijs colit inuitatq; colentes,
Quem iuxta arboribus que munera cunq; beatis
Nascuntur cumulata iacent, et germine florum
Vernantes horti tenero, candentibus ære
Argenti calathis, seruati molliter adsunt.
Aurea præterea satiata alabastra liquore
Vnguis Aſyrij: sunt et preſioſa ciborum,
Qualia ſæpe bona coixerunt ferula matres,
Quum poſita flores alba ſartagine farri
Micerunt uarios, quos in dulciſima mellis
Munera coniiciunt, oleoq; liquamina mollis.
Adsunt præterea uolucrum ſublime uolantum
Reptantumq; solo tot millia: ſunt uiridantes
Et folijs depreſſæ umbræ florentis anethi,
Quem ſuperiuolitant teneri petulater amores;
Quales luſcimia ſub frondibus arboris altæ
Conſidunt ſtrepitantq; alis, ramoſq; uolantes
Nunchos, nunc alios penetrant; ſuauifima fragræ
O hebene, o radij fulgens flauentibus aurum,
O Aquila puerum miſcentem pocula eburnæ
Portantes ſuperium regi, ſupraq; tapetes
Purpurei, molli plus mollia ſtragula ſomno,
Dixerit aut Samius, Miletii aut ciuiſ aquosi,
Stratus adeſt autem formoſo lectus Adonidi:
Atq; hac parte iacet Venus, hac rubicundus Adonis,
Annorum ſponsus ter ſex, aut grandior uno,
Necdum etiam pungunt rubicundis oſcula labris.

Nunc

EIDYLLION XV.

Nunc amplexa tuum salue Venus alma maritum;
Nos ipsum primo simul omnes rore feremus
Litoris equoreas extra spumantis ad undas,
Soluentesq; comam, sinibusq; ad pulchra ligatis
Pectora, dulcisona sic illi uoce canemus:
Dulcis Adoni uenis nos ex Acheronte reuisens,
Atq; illò remeas herorum solus, ut aiunt.
Namq; nec hoc potuit, cūctis Agamemno Pelasgi
Prælatus grauitate, nec insuperabilis Ajax,
Non uiginti Hecubes natorum maximus Hector,
Non etiam magno Patroclu^m charus Achilli,
Non capta reſtres Pyrrhi patria agmina Troia:
Sed neq; qui Pyrrho Lapythē uixere priores,
Nec gens diluij superatrix Deucaliones,
Non Pelopis genus, aut Argiuū fama Pelasgi:
Sis fœlix nunc dulcis Adoni, & ad hæc tua latus
Templa ueni, & dexter quū ueneris esse memeto.
Praxinoë quātā hæc sapientias certe et magna est, GO.
Plus quam fœlicem que tam bona carmina cantat.
Sed nos hora domum reuocat: sed enim Diocrides
Optimus haudquaq; meus est uir acutus & atrox,
Qui simul esuriat non tuto occurreris illi.
Salve dulcis Adoni, & nobis dexter adesto,
Que tua letifco celebrauimus orgia cantu.

ARGVM. XVI. EIDYL.

Scriptum est Eidyllion hoc ad Hieronem Hiero
clis filiu, extrellum Siciliæ tyrannu, q regnum qui